

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ 8ο

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016

ΤΕΥΧΟΣ 48ο

Οἱ αἵρέσεις

ΜΕΡΟΣ Β'

Διευκρίνιση τῶν Ἑννοιῶν: «Ἐκκλησία», «αἵρεσι», «σχίσμα», «Δόγμα» «Αἱρετικός», Σχέση Δόγματος – «Αἱρετικοῦ» - Ἡ στάσις τῆς «Καινῆς Διαθήκης» ἀπέναντι στούς Αἱρετικούς. Ἡ στάσις τῆς Ἐκκλησίας (Κανονικόν καί Ἐκκλησιαστικόν Δίκαιον) ἔναντι τῶν Αἱρετικῶν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο «ΑΙΡΕΤΙΚΟΣ»

24. Αἱρετικός, κατ' ἀρχήν, εἶναι ὁ ὁπαδός μίας αἵρέσεως, - καί ἐκδηλώνει τοῦτο ἢ γραπτῶς ἢ προφορικῶς, ἢ μέ ἐνέργειες ἢ μέ παραλείψεις - καί διά τοῦ ὁποίου ὁ Ἀπ. Παῦλος ἀναφέρει τά ἑξῆς: «μωράς δέ ζητήσεις καί γενεαλογίας καί ἔρεις καί μάχας νομικάς περιίστασο· εἰσί γάρ ἀνωφελεῖς καί μάταιοι, αἱρετικόν ἄνθρωπον μετά μίαν καί δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, εἰδῶς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καί ἀμαρτάνει ὧν αὐτοκατάκριτος» (Τιτ. γ' 11).

25. Αἱρετικός εἶναι ἐκεῖνος πού ἔχει γνώση τῆς διαφορᾶς τῆς δικῆς του δοξασίας καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς διδασκαλίας, καί δέν πείθεται στήν ἀρμόδια ἐκκλησιαστική ἀρχή, ἀλλά ἐμμένει καί ὑποστηρίζει μέ ἐπιμονή τίς ἀπόψεις του.

26. Ὁ ἡγέτης μίας Χριστιανικῆς Αἵρέσεως ὀνομάζεται ἑξῆς «Αἱρεσιάρχης» (δηλαδή αὐτός πού πρωτοστατεῖ), ἐνῶ τό ἀπλό μέλος μιᾶς αἵρέσεως ὀνομάζεται ἑξῆς «αἱρετιστής» ἢ - ἀπλά - αἱρετικός. Διά νά χαρακτηρισθεῖ κάποιος αἱρετικός, κατά τό Ἐκκλησιαστικόν Δίκαιον, πρέπει νά ἔχει πρόθεση (= δόλον) νά ἀπαρνηθεῖ τήν ὀρθήν χριστιανικήν πίστιν, καί ὄχι ἀπλά νά ἐνεργεῖ ἀπό πλάνην, ἢ κακοδοξίαν.

27. Στήν Καινή Διαθήκη, συγγενῆς ἔννοια μέ τήν ἔννοια τοῦ «αἱρετικοῦ» εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ «ψευδοδιδασκάλου» (Β' Περ. β' 1) καί «ψευδοπροφήτη» (Α' Ἰω δ.1.).

28. Οἱ Αἱρετικοί ὑπόκεινται στήν ποινή τοῦ μεγάλου ἀφορισμοῦ ἢ Ἀναθέματος (ζ' καν. τῆς Γ' Οἰκουμ. καί α' κανὼν τῆς Πενθέκτης).

29. Δέν θά ἀναφερθοῦμε ἐδῶ στήν γένεση (ἐμφάνιση) τῶν πρώτων αἵρέσεων, καί τί ἀπόκλιση εἶχαν οἱ διάφορες δοξασίες των, ἀπό τήν Κύρια Διδασκαλία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί τῶν Ἀποστόλων! Βλέπουμε - ὅμως - ὅτι αἵρέσεις εἶχαμε, ἤδη ἀπό τόν Πρῶτον μετά Χριστόν Αἰῶνα, καί οἱ αἱρετικοί δημιουργοῦσαν ἔριδες καί διαιρέσεις (Α' Τιμ. 6, 3, Τιτ. 3, 9, Ἰούδα 19), καί οἱ παρεκκλίσεις των, καί οἱ ἔριδες, καί οἱ διαιρέσεις, ἔχουν τήν πηγὴ τους στήν πεισματική ἀλαζονεία τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, πού ἀντί νά ὑποτάσσονται στήν διδασκαλία πού κηρύσσεται ὁμόφωνα στήν Ἐκκλησία (Ρωμ. 6. 17, Α' Κορ. 15, 11, Α' Τιμ. 6, 3 - Β' Πε. 2.21), τήν ἀλλοιώνουν θέλοντας νά τήν ξεπεράσουν μέ θεωρίες δικῆς τους ἐμπνεύσεως (Β' Ἰω. 9).

30. Γι' αὐτό, οἱ πιό ἐπικίνδυνοι, ἀποκόπηκαν μέ ἀφορισμό (Τιτ. 3.10. Α' Τιμ. 1, 20 Ἰούδα 23, Β' Ἰω. 10). Σημειωτέον ὅτι, ὅσοι αἱρετικοί τυγχάνουν καί κληρικοί, καθαιροῦνται (Κανὼν ζ' τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

ΤΙ ΕΙΝΑΙ «ΔΟΓΜΑ», ΤΙ ΕΙΝΑΙ «ΠΙΣΤΗ» ;; ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙΡΕ- ΣΕΩΣ, Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗ- ΚΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ

31. Δόγμα είναι ή επί μέρους αυθεντική διδασκαλία της Εκκλησίας και αναφέρεται στην εν Χριστῷ αποκάλυψη, ὅπως βιώθηκε ἀπό τοὺς ἀνθρώπους πού ἦταν στό στάδιο τοῦ φωτισμοῦ, **καί ἔχει νά κάνει μέ τό τί πιστεύουμε.** Αἵρεση εἶναι ἡ **παρέκκλιση** ἀπό τά δόγματα τῆς πίστεως πού ἅπαξ παρεδόθη στοὺς Ἁγίους. Γιά τήν καταπολέμηση τῶν αἰρετικῶν ᾿δωμάτων᾿ συνήλθαν οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι. (Τά πορίσματα (ἀποφάσεις) αὐτῶν ἔχουν καταχωρηθεῖ στό Ἱερόν Βιβλίον πού λέγεται ᾿Πηδάλιον᾿). **Προσοχή!!** Οἱ Αἰρετικοί, ἀπορρίπτουν τήν ἱστορική Ἐκκλησία του Χριστοῦ καί τά δόγματά της, **παρουσιάζοντας στοὺς ἀφελεῖς ἕναν – δῆθεν – Ἀδωγμάτιστο Χριστιανισμό**, στόν ὁποῖο ἀρκεῖ νά ἀναπαύεται κανεῖς, καί νά μελετάει τήν Ἁγία Γραφή! ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΔΕΣ!!! Κατ' ἀρχάς, καί ὁ **ἀδωγμάτιστος εἶναι καί αὐτός δόγμα!** Ἀλλά, **ἂν ἀλήθευε** αὐτό τότε γιατί ἀσκοῦν προσηλυτιστική δράση, ἐφ' ὅσον ἡ πίστις στό Χριστό καί ἡ μελέτη τῆς Γραφῆς «ἀρκοῦν»;

32. Ὁ Ἀπ. Παῦλος θεωρεῖ «διεφθαρμένους στήν πίστη» τοὺς αἰρετικούς (Τιτ. γ' 10-11), καί «ναναγούς τῆς πίστεως» (Α' Τιμ. α' 19) καί τίς διδασκαλίες τῶν ὡς «μάταιες, πού προχωροῦν σέ ἀσέβεια, καί κατατρῶνε ὡς γάγγραινα τό ὑγιές σῶμα, καί ἀνατρέπουν τήν πίστη, ὅσων ἀνθρώπων δέν ἔχουν πλήρη γνώση περί τῆς πίστεως» (Β' Τιμοθ. β' 16-18). Προτρέπει δέ τόν Ἐπίσκοπο Τίτο, **νά ἐλέγχει ἀπότομα ἐκείνους πού ἐτεροδιδασκαλοῦν** (Τίτος α' 13-14). Σέ ἄλλο σημεῖο, **συμβουλευεῖ τόν Ἐπίσκοπο – πλέον – Τιμόθεο** «νά ἀποστρέφεται τίς ματαιολογίες τῶν αἰρετικῶν διότι ... ἐπλανήθησαν κατά τήν **πίστιν** (Α' Τιμ. 6, 20-21) καί **προβλέπει ὅτι** «... μετά τήν ἀναχώρησίν μου, θέλουνσιν εἰσελθεῖ εἰς ἐσᾶς **λύκοι βαρεῖς, μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου ... λαλοῦντες διεστραμμένα**, διά νά ἀποσπῶσι μαθητάς ὀπίσω αὐτῶν... **Διά τοῦτο ἄγρυπνεῖτε...** (Πράξεις Κ' 28-32).

33. Σέ πλεῖστες δέ περιπτώσεις τοὺς προτρέπει νά μένουν σταθεροί στίς παραδόσεις πού ἐδιδάχθησαν εἴτε διά λόγου, εἴτε μέ ἐπιστολές του (π.χ. Β' Θεσ/κεῖς β' 15, Α' Κορ. ια 1) κ.λπ.

34. Ἀργότερα, πάλι θά γράψει «Ἀλλά καί ἐάν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς κηρύττει ἄλλο εὐαγγέλιον, παρά ἐκεῖνο, τό ὁποῖον Σᾶς ἐκηρύξαμεν, ἄς εἶναι **ἀνάθεμα** (Γαλάτας α' 8-9). Ὁ **Ἀπόστολος Πέτρος** ὀνομάζει τίς αἱρέσεις ᾿αἱρέσεις ἀπωλείας...᾿ Ὑπῆρξαν ὁμως καί ψευδοπροφήται μεταξύ τοῦ λαοῦ, καθὼς καί μεταξύ σας θέλουνσιν εἶσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες θέλουνσιν παρεισάξει αἱρέσεις ἀπωλείας, ἀρνούμενοι καί τόν ἀγοράσαντα αὐτούς δεσπότην, ἐπισύροντες εἰς ἑαυτούς ταχείαν ἀπώλειαν (Β' Πέτρου β' 1) καί ... «τά ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς καί ἀστήρικτοι στρεβλῶνουνσιν, ὡς καί τάς γραφάς πρός τήν ἰδίαν αὐτῶν

ἀπώλειαν (Β' Πέτρου γ' 15-16).

35. Ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης, ὁ μαθητής τῆς ἀγάπης, γιά ἐκείνους πού ἀρνοῦνταν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦλθε στή Γῆ, λαβών ἀνθρώπινο σῶμα, ἀπαντάει ὡς ἐξῆς: «Ἀγαπητοί, μή παντί πνεύματι πιστεύετε, ἀλλά δοκιμάζετε τά πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοί ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τόν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστόν ἐν σαρκί ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· καί πᾶν πνεῦμα ὃ μή ὁμολογεῖ τόν Ἰησοῦν Χριστόν ἐν σαρκί ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστίν· καί τοῦτο ἐστίν τό τοῦ ἀντιχρίστου ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καί νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστίν ἤδη». (Α' Ἰωάν. δ, 1-3).

36. Τέλος, ὁ Ἀπ. Ἰωάννης παραγγέλλει, ὅπως οἱ πιστοί «**μή δέχωνται τοὺς αἰρετικούς εἰς τάς οἰκίας των, καί χαίρειν αὐτοῖς μή λέγωσι, διότι εἶναι πλάνοι καί ἀντίχριστοι** (Α' Ἰωάνν. δ' 3, Β' Ἰωάνν. 7 καί 10).

Ο ΙΕΡΟΣ «ΠΟΛΕΜΟΣ» ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ. Η ANTIME- ΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ.

37. Ἐν συνεχείᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ Διάδοχοι αὐτῶν πρῶτοι Ἐπίσκοποι, οἱ Ἱεροί Πατέρες, καί οἱ Ἐκκλησιαστικές Σύνοδοι διεξήγαγον τοὺς μακροῦς ἀγῶνας κατά τῶν διαφόρων αἰρετικῶν καί διά πολλῶν Ἱερῶν κανόνων ἀπηγόρευσαν τήν συμμετοχήν τῶν αἰρετικῶν εἰς τά μυστήρια καί τήν λατρείαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐτι δέ καί αὐτήν τήν μετ' αὐτῶν συμπροσευχήν τῶν πιστῶν (Αποστ. νδ', μέ', μστ', Α' Οἰκ. Συν. ιδ', Πενθ. 72 κ. ἄλ., ὡς καί μεταγενέστεροι κανονικοὶ διατάξεις).

38. Μέ βάσιν τάς ἀποστολικὰς αὐτάς κατευθυντηρίους γραμμάς, ἡ Ἐκκλησία, πρὸς περιφρούρησιν τῆς Ὁρθοδοξίας, μετῆλθεν ἀνέκαθεν **αὐστηρά μέτρα κατά τῶν αἰρετικῶν.** Ἐκκλησιαστικῶς, ἡ αἵρεσις τιμωρεῖται **ἐπὶ κληρικῶν μὲν διά τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως, ἐπὶ λαϊκῶν δέ διά τῆς ποινῆς τοῦ ἀναθέματος** (Καν. ζ' τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 448 π.Χ.). Κατά δέ τό ? Ἄρθρον 8 τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 671/1943) κυρωθέντος **διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 184/1946 πράξεως τοῦ ὑπουργ.** Συμβουλίου), κατά τῶν αἰρετικῶν ἐπιβάλλεται **προσωπικός ἀφορισμός** ὑπὸ τῆς **Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου** τῇ ἐγκρίσει τοῦ **ὑπουργοῦ θρησκευμάτων.** Δι' ἄλλων κανόνων, ἐπιδιώκεται ἡ ἀπομόνωσις τῶν αἰρετικῶν καί ἡ ἀπ' αὐτῶν κατασφάλις τῆς Ὁρθοδοξίας.

39. Οὕτω οἱ εἰσερχόμενοι εἰς συναγωγὴν Ἰουδαίων ἢ αἰρετικῶν, ἵνα προσευχηθῶν μετ' αὐτῶν, κληρικοὶ μὲν ὄντες καθαιροῦνται, λαϊκοὶ δέ ἀφορίζονται (καν. ξδ' Αποστ., φερόμενος ὡς **ξε' εἰς τό Πηδάλιον, θ' καί λγ' Λαοδ., β' Ἀντιοχ.**). Κατά δέ τόν **καν. ι' Αποστ.,** οἱ ἐν οἴκῳ ἀκοινωνήτοις (ἐν οἷς καί οἱ αἰρετικοὶ) συμπροσευχόμενοι ἀφορίζονται.

40. Ἐπίσης, Ἐπίσκοποι ἢ Πρεσβύτεροι ἢ Διάκονοι ἐπιτρέποντες εἰς αἵρετικούς νά τελέσουν κατ' ὡς κληρικοί, καθαιροῦνται **(καν. με' Ἀποστ.)**. Ἐπίσκοποι δέ ἢ Πρεσβύτεροι δεχόμενοι τὰ βαπτίσματα καί τὰς θυσίας τῶν αἵρετικῶν ἢ ἀναγνwrίζοντες τὰς διδασκαλίας αὐτῶν καθαιροῦνται **(καν. μστ' Ἀποστ. καί δ' τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου)**.

41. Κατά τὸ **Κανονικὸν Δίκαιον**, οἱ αἵρετικοὶ τυγχάνουν **δυσμενοῦς μεταχειρίσεως** καί ὑπόκεινται εἰς ὠρισμένας **στερήσεις** εἰς τὰς μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων **σχέσεις τῶν**. Οὕτω **στεροῦνται** παντός **ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος**. Δέν δύνανται νά ἐξετάζονται ὡς **μάρτυρες** ὑπὸ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, οὐδέ νά ὑποβάλλουν κατηγορίαν κατ' Ὁρθοδόξου κληρικοῦ, ἐκτός ἐάν οὗτοι ὑπῆρξαν οἱ παθόντες εἰς τὸ ὑπὸ δίωξιν ἀδίκημα **(ν. 5383/1932, ἄρθρ. 101 ἐν συνδ. πρὸς τὸ 68, ἐδάφ. β-γ, καν. στ' τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου)**.

42. Δέν δύνανται νά λαμβάνουν τὰ **μυστήρια**, οὐδέ νά ἐξομολογοῦνται εἰς Ὁρθόδοξον Ἱερέα. Δέν δύνανται νά συνάψουν **γάμον** μετ' ὀρθοδόξου, ὁ τυχόν δέ τελεσθῆσόμενος κηρύσσεται ἄκυρος **(καν. οβ' Τρούλλου)**. Εἰδικῶς δέ εἰς κληρικούς, ἀναγνώστας καί ψάλτας ὅτι, ἀπηγορεύθη ὅπως τὰ τέκνα τῶν συνάπτουν γάμον μεθ' αἵρετικοῦ, ἐκτός ἐάν οὗτος ἤθελεν ὑποσχεθῆ ὅτι θά ἀναγνwrίση τὴν ὀρθήν πίστιν **(καν. ι' καί λα' Λαοδ., κα' Καρθ., ιδ' τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου)**.

43. Δέν δύνανται οἱ αἵρετικοὶ νά γίνουν **ἀνάδοχοι** ὀρθοδόξων.

44. Δέν **κηδεύονται** οὗτοι Ἐκκλησιαστικῶς καί **δέν τυγχάνουν** τῶν μετὰ θάνατον **μνημοσύνων**, τῶν τελευταίων ἐπιτρεπομένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μόνον κατ' οἰκονομίαν.

45. Ἡ **καταδίκη** τῶν αἵρετικῶν δύναται νά πραγματοποιηθεῖ **καί μετὰ θανάτου**, ὅπως καί οἱ Ἀπόστολοι μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου κατεδίκασαν τὸν **τεθνηκότα Ἰούδαν** καί ἕτερον, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, ἐξέλεξαν **(Πράξ. α' 25)**. Ὅλα αὐτά, βεβαίως, **δέν σημαίνουν ἔλλειψη ἀγάπης** πρὸς τὰ ἀπολωλότα πρόβατα, τοὺς αἵρετικούς καί πλανεμένους ἐκ τῶν συνανθρώπων μας. **Γίνονται – ὅμως – πρὸς περιφρούρησιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας**, καί πρὸς προστασίαν τοῦ ποιμνίου τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας μας.

46. Ἡ **Ἐκκλησία**, ὡς σῶμα Χριστοῦ, εἶναι **μισή-τή ἀπὸ τὸν ἐχθρόν τοῦ Θεοῦ, Σατανᾶ**. Ἐκεῖνος προσπαθεῖ νά πληγώσει τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ τελικὰ καί σύμφωνα μέ τίς ὑποσχέσεις τοῦ Χριστοῦ τόσο στήν Παλαιά Διαθήκη ὅσο καί στήν Καινή, ἡ Ἐκκλησία μέ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ θά εἰσέλθῃ στήν αἰώνια δόξα ὡς νύμφη Του καί οἱ ἀντίθεες δυνάμεις θά αἰσχύνονται αἰώνια.

47. «Οὐδέποτε αἵρεσις τὴν Ἐκκλησίαν ἐνίκησε, ἀλλὰ αἰεὶ μαίνεται, καί κατ' ὀλίγον προελθοῦσα εὐθὺς λύεται» (Ἱερά Παράλληλα). «... ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ὠκοδομῆται, καί ᾗ πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσι αὐτῆς». Πύλαι δέ Ἰδοῦ αἱ αἵρέσεις καί οἱ αἵρεσιάρχει...» (Ἅγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου).

48. «Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καί προσεῦχεσθε, οὐκ

οἴδατε πότε ὁ καιρὸς ἐστί» (Μαρκ. 13, 33) μᾶς λέγει ὁ Κύριός μας. Νά προστατεύουμε ὄχι μόνο τοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀλλὰ καί τὰ παιδιά μας καί ὅσους ἔχουμε τὴν εὐκαιρία, μέ νουθεσίες, κατήχηση, βάπτισμα, καί νά τοὺς προετοιμάζουμε γιὰ ὅλα. «Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία» (Ἰωάν. 14, 27). **Δέν χρειάζεται φοβία, οὔτε πανικός, ἀλλ' οὔτε ὅμως ἀδιαφορία καί ἐφησυχασμός. Ἐγρήγορη! Δέν χρειάζεται μῖσος** γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ἄλλων θρησκειῶν ἢ δογμάτων, **οὔτε ὅμως συγκατάθεση στὶς πλάνες τῶν**. Οὔτε διάλογος «ἐπ' ἴσοις ὅροις»!! Καί πάνω ἀπὸ ὅλα χρειάζεται προσευχή. Θερμὴ καὶ ἀδιάλειπτη προσευχή, γιὰ νά μᾶς λυπηθεῖ ὁ Θεός.

49. Ἡ **ἐμμονή στήν Ὁρθοδοξία**, δηλαδή στήν γνησιότητα τῆς ζωῆς, καί ἡ **ἐμμονή στήν ἀλήθεια** ποῦ ἐλευθερώνει καί σώζει, **δέν εἶναι ἐγωισμός, φανατισμός ἢ μισαλλοδοξία**. Ἐκφράζει τὴν οἰκουμενικὴ διάσταση, τὴν ἀγάπη καί τὴν φιλάνθρωπία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

50. Νά ἐπιζητοῦμε τὸ γάργαρα καί ξάστερο νερό τῆς Ὁρθοδόξου τροφοῦ μας Ἐκκλησίας, τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου ζωῆς καί παραδόσεως, τῆς ἀσκητικῆς καί μυστικῆς ὁδοῦ, τῆς φιλοκαλικῆς θεωρίας, τῆς γνήσιας πνευματικότητος **ὅπως τὴν ἐξέφρασαν οἱ Ἅγιοι Θεοφόροι Πατέρες** μέσα ἀπὸ τὴν κάθαρση τῆς καρδίας καί τὸν φωτισμὸ τοῦ νοός, μέσα ἀπὸ τὴν νηπτικὴ θεωρία καί πράξη.

51. Ἡ Ὁρθοδοξία **εἶναι ἡ ζωὴ μας, εἶναι ἡ ρίζα μας, εἶναι ἡ πνοή μας**, ἡ ὁποία κινεῖται πέρα ἀπὸ τὴν λογικὴ χωρὶς νά τὴν ἀπορρίπτει καί πέρα ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα ἀφοῦ ἐνδιαφέρεται καί ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ τὰ ἄφθαρτα καί αἰώνια.

52. Ἡ Ὁρθοδοξία, ὡς ζωὴ, ὡς ἀγάπη, ὡς ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον, ὡς Ἐκκλησία, ὡς φῶς, μπορεῖ νά νοηματίσῃ καί νά σώσῃ τὸν κόσμον. Ἡ Ὁρθοδοξία ὡς πίστη, ὡς μητέρα φιλόστοργη, ὡς θησαυρὸς πνευματικός, ὡς ἀτίμητη παράδοση **αὐτὴ καί μόνο αὐτὴ, μπορεῖ νά ἐλευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ σύγχρονα ἀδιέξοδα καί φοβερά σκοτάδια** στὰ ὁποῖα τὴν ὁδήγησαν ὅσοι θέλουν ἓνα τόπο χωρὶς σπονδυλικὴ στήλη, χωρὶς δηλαδή Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, Ὁρθόδοξη πίστη καί παράδοση.

53. Ἐπαναλαμβάνομε λοιπὸν, ἐν συνειδήσει εὐθύνῃς ἐναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὅτι «τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔστι κατ' ἀνθρώπων» καί **συνιστῶμεν πρὸς πάντας τὸ «στῶμεν καλῶς» καὶ Ἀρχαγγέλου, συνωδὰ τοῖς λόγοις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, «ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν» (Β' Θεσσαλ. β' 15)**.

54. Εἴθε ὅλοι μας νά ἐμπνεόμαστε πάντοτε ἀπὸ τὸν νικητήριον παιάνα τῆς πίστεως τοῦ Ἰωσήφ Βρυννίου, διδασκάλου τοῦ Ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ: «Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὁρθοδοξία· οὐ ψευδόμεθά σε, πατροπαράδοτον σέβας ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν, ἐν σοὶ ζῶμεν καί ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα· εἰ δέ καὶ καλέσει καιρὸς καὶ μυριάκις ὑπὲρ Σοῦ τεθνηξόμεθα».

55. Εὐχόμεθα λοιπόν **φωτισμόν** πρὸς σωτηρίαν, διατηροῦντες ἀσφαλῶς καὶ πρωτίστως, ὡς ἐπιβάλλει ὑμῖν τὸ χρέος ἐναντι τῆς ἀληθείας, **ἀνόθευτον τὴν Δογματικὴν Διδασκαλίαν καὶ τὴν Ἑλληνορθόδοξον καὶ Ἀγίαν Παράδοσίν μας.** Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νά συμβαίνει διαφορετικά, ἀφοῦ «εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν διασώζονται ἐπὶ αἰῶνας τώρα οἱ βασικὲς καὶ θεμελιώδεις ἀρχές πού διέπουν τίς σύγχρονες κοινωνίες καὶ ἐξασφαλίζουν τὴν ὁμαλὴ ἐξέλιξιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου» (**Ἀρχιεπ. Χριστοδούλου, «Ἡ Ὁρθοδοξία σήμερα»**).

56. Ἡ **ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπο**, ἀδιακρίτως φυλῆς, φύλου, γλώσσης κ.λπ., ὡς λέγει χαρακτηριστικά καὶ ὁ **Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος** (Γαλατ. γ' 28), **ἐκφράζεται μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία τῶν προσώπων καὶ μέ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν προσευχή, γιὰ φωτισμό, ἐνίσχυση καὶ ἐπιστροφή τῶν πεπλανημένων εἰς τὴν μίαν μάνδραν, τοῦ ἐνός καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ μέ τὴν προσφορά θυσιαστικῆς ἀγάπης ἐπὶ καθημερινῆς βάσεως.**

57. Σήμερα μᾶς λέγουν ὅτι, ἡ **ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο ἐπιβάλλει νά ἔχουμε διάλογο ἀγάπης μέ τοὺς αἰρετικούς διαφόρων ἀποχρώσεων καὶ δογμάτων.** Καὶ – πράγματι – ἐδῶ καὶ 5 τουλάχιστον δεκαετίες, διαρκεῖ αὐτός ὁ διάλογος. Ὅμως βλέπουμε ὅτι ὁ **διάλογος αὐτός ἔφτασε σὲ ἀδιέξοδο** γιατί γίνεται μόνο «ἐν ἀγάπῃ». Αὐτὴ ἡ ἀγάπη ὅμως δὲν εἶναι χριστιανικὴ. Ἡ **ἐμμονὴ στὴν ἀλήθεια εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀγάπη** καθὼς ὅπως λέγει ὁ **ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος**, ἐνῶ ἡ ἀγάπη πού παραβλέπει τὴν αἵρεση εἶναι προσχηματικὴ: «**μηδὲν νόθον δόγμα τῷ τῆς ἀγάπης προσχήματι παραδέχσθε**» (ἁγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος). Ἡ εὐχή ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων – τῶν Χριστιανῶν – Ἑνώσεως, πού ἐμπεριέχεται εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν, φυσικὰ καὶ ἰσχύει, ἀλλὰ, αὕτη θά γίνῃ «ἐν πνεύματι ἀληθείας,

ἐν πνεύματι Ἁγίῳ», καὶ ὄχι μέ ἐκπτώσεις ἢ παρερμηνεῖες, ἀπὸ τὰ δόγματα τῆς πίστεώς μας καὶ δὲν ὑπάρχουν μικρὰ ἢ μεγάλα δόγματα. Νά προσευχόμεσθε γιὰ τὴν Ἑνωσὴ ὅλων τῶν Χριστιανῶν (ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως) χωρὶς νά ξεχνοῦμε – ὅμως – τὰ λόγια τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ: «στήκετε κρατοῦντες τὰς παραδόσεις, ἃς παρελάβετε, τὰς τε ἐγγράφους καὶ ἀγράφους».

58. Ἡ διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου μας, εἶναι ὅτι «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, οὐ μὴ παρέλθωσι» (Ματθ. κδ', 35). Καὶ ἡ ἐντολὴ Του εἶναι αὐστηρὴ, νά μὴν προσθέσωμεν εἰς τὸν Λόγον του, οὔτε νά ἀφαιρέσωμεν οὔτε ἓνα κόμμα, οὔτε ἓν ἰώτα» «Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γάρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν **παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰώτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται.** Ὃς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιῇ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». (Ματθ. ε, 17-19).

Στὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς σωστικῆς προσπάθειάς μας, **διαλεγόμεθα μέν μέ τοὺς πάντες, ἀλλὰ, παραμένομε ἀνυποχώρητοι στὰ ἱερὰ θέσμια καὶ τοὺς ὅρους, τὰ ὅρια δηλαδή, τὰ ὅποια ἔθεσαν οἱ Ἅγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας.** Εἰς τὸ Β' Μέρος τῆς ἐργασίας μας, πού ἔπεται, ἀναφερόμεθα ἐκτενῶς σὲ κείμενα καὶ Ὁμιλίες τούτων, πού ἀποτελοῦν τὴν Ἱεράν – ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων – παράδοσίν μας, τὴν ὅποιαν Ἱερά Παράδοσιν ἀρνοῦνται πεισιμόνως νά δεχθοῦν οἱ αἰρετικοί.

(*Συνεχίζεται*)

Ἐπιμέλεια:
Κώστας Ἐλ. Πετρόπουλος
τ. Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ: 6977582800

CΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩC

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

N. Βότση 34, Τηλ. : 2610-320.602, Fax: 2610-279.533 email: i-m-patron@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΕΚΔΟCΕΩΝ

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Π. Κούλης, Ψηφιακές Εκτυπώσεις, email: paulkoulis@gmail.com